

Sygn. akt I C 340/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Głowacz

Protokolant: st. sekr. sąd. Wojciech Charciarek

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko (...) z siedzibą w S. (Francja) działającej

poprzez (...) Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce w likwidacji z siedzibą w

W.

o zapłatę

1) zasądza od (...) z siedzibą w S. (Francja) działającej poprzez (...) Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce w likwidacji z siedzibą w W. na rzecz P. B. kwoty:

a) 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

b) 275 zł (dwieście siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

2) oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3) zasądza od (...) z siedzibą w S. (Francja) działającej poprzez (...) Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce w likwidacji z siedzibą w W. na rzecz P. B. kwotę 3.101 zł (trzy tysiące sto jeden złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwota 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4) nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi na rzecz (...) z siedzibą w S. (Francja) działającej poprzez (...) Spółkę Akcyjną Oddział w Polsce w likwidacji z siedzibą w W. kwotę 294, 64 zł (dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote i sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

I C 340/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 kwietnia 2016 r. powód P. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. Oddziału w Polsce w W. kwot 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 680 zł tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi od dnia 26 marca 2016 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów procesu. Uzasadniając to żądanie podano, że w dniu 15 października 2015 r. powód był pasażerem samochodu osobowego kierowanego przez znajomego, który spowodował

kolizję drogową. W wyniku zdarzenia powód doznał obrażeń ciała. Pozwany przyjął odpowiedzialność za zdarzenie wypłacając na rzecz powoda kwotę 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 245 zł tytułem odszkodowania. /pозew- k. 2-8/

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. działający przez Oddział w Polsce wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. W ocenie pozwanego, wypłacone przez niego świadczenia były adekwatne do rozmiarów krzywdy i szkody powoda. /odpowiedź na pozew- k. 31-38/

W dalszym toku procesu zaprezentowane stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił:

W dniu 15 października 2015 r. powód był pasażerem samochodu marki B. kierowanego przez J. K. poruszającego się ul. (...) w Ł. J. K. nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze i doprowadził do zderzenia z samochodem marki S. kierowanym przez P. O.. J. K. został ukarany mandatem karnym przez przybyłych na miejsce funkcjonariuszy Policji. Posiadacz pojazdu, którym kierował J. K. był objęty ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC udzielaną przez pozwanego posługującego się wówczas nazwą handlową A. D.. / bezsporne; kopia notatki informacyjnej- k. 15; kopia pisma- k. 21-23/

Bezpośrednio po zdarzeniu powód został zawieszony przez jego partnerkę A. G. do (...) w Ł., gdzie stwierdzono u niego uraz wielomiejscowy, a także naciągnięcie mięśni i więzadeł odcinka szyjnego kręgosłupa.

Powód został skierowany do szpitala (...) w Ł., gdzie został zaopatrzony w kołnierz ortopedyczny S., a następnie do (...) im. WAM w Ł., gdzie stwierdzono u niego dodatkowo uraz barku prawego, uraz kręgosłupa szyjnego typu whiplash, ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa oraz bolesność palpacyjną w okolicy karku, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych w odcinku lędźwiowym oraz bólowe ograniczenie odwodzenia prawego stawu ramiennego do 80 stopni. Powód został wypisany do domu z zaleceniem oszczędzającego trybu życia i stosowania żeli przeciwbólowych oraz ogólnie dostępnych leków przeciwbólowych.

Powód kontynuował leczenie w przychodniach (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. sp. k. w Ł. otrzymując skierowania do odbywania zabiegów fizjoterapeutycznych z wykorzystaniem m.in. pola magnetycznego i laseroterapii. Powód wymagał pomocy w czynnościach higienicznych i domowych czynnościach dnia codziennego, a także wymagających unoszenia ręki. Pomoc tę zapewniała mu jego partnerka A. G..

Koszt zakupu kołnierza ortopedycznego wynosił 25 zł. W dniu 19 listopada 2015 r. powód odbył wizytę w prywatnej poradni ortopedycznej, której koszt wynosił 110 zł. Powód zgłaszał się na kolejne odpłatne wizyty u lekarza ortedy przeznaczając na ten cel łącznie 170 zł. Powód stosował terapię polegającą na iniekcjach kwasu hialuronowego w obrębie barku, która jednak nie przyniosła poprawy jego stanu. W razie przeciążenia barku powód nadal korzysta z leków i maści przeciwbólowych dostępnych bez recepty. /bezsperne; kopie kart informacyjnych- k. 16-18; kopie historii choroby, wyników badań i skierowań- k. 19-20, 54-55, 57-58, 81; kopie faktur- k. 28-29, 56, 59, 81-85; zeznania A. G.- k. 96-97; przesłuchanie powoda- k. 99-101/

Powód w dacie wypadku miał 21 lat. Przed wypadkiem powód był osobą sprawną i aktywną. Uprawiał różne dyscypliny sportowe, w tym koszykówkę i piłkę nożną w drużynie seniorskiej ligi półamatorskiej. Bezpośrednio przed wypadkiem powód zaczął uczęszczać do siłowni (wykonywał m.in. ćwiczenia typu CrossFit) oraz zaangażował się w trenowanie mieszanych sztuki walki ((...)) mając zamiar startować w zawodach amatorskich, aby zdobyć rozpoznawalność w tej dyscyplinie i rozpocząć karierę zawodową.

Po wypadku powód był sfrustrowany, nie miał motywacji do kontynuowania zdrowego trybu życia i przybrał na wadze. Powód nie może kontynuować treningów (...) z uwagi na dolegliwości ze strony barku. Aktualnie powód odbywa staż zorganizowany przez Powiatowy Urząd Pracy w przedsiębiorstwie budowlanym, jednakże z uwagi na stan zdrowia

został skierowany do wykonywania jedynie czynności organizacyjnych. /zeznania A. G.- k. 96-97; przesłuchanie powoda- k. 98-101/

Pismem z dnia 19 lutego 2016 r. – doręczonym pozwanemu w dniu 25 lutego 2016 r. – powód zgłosił zaistnienie szkody domagając się wypłacenia na jego rzecz kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 1.387 zł tytułem odszkodowania.

W piśmie z dnia 18 marca 2016 r. pozwany poinformował powoda, że na jego rzecz zostanie wypłacona kwota 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwota 245 zł tytułem odszkodowania za zwiększone potrzeby. /kopie pism- k. 12-14v, 21-26/

Powód w przebiegu zdarzenia doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego w mechanizmie tzw. smagnięcia biczem i stłuczenia prawego barku. Skręcenie kręgosłupa szyjnego uległo wygojeniu bez zmian patologicznych i nie skutkowało długotrwałym, ani stałym uszczerbkiem na zdrowiu. Stłuczenie prawego barku z następowym ograniczeniem ruchomości skutkowało stałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 3%.

Cierpienia fizyczne spowodowane bólem pourazowym karku i prawego barku oraz koniecznością noszenia kołnierza ortopedycznego były miernie nasilone przez 5 tygodni. W późniejszym okresie były niewielkie i były wywoływane bolesnymi ruchami prawego barku.

Przez 5 tygodni po wypadku powód wymagał pomocy osób trzecich w wymiarze 1 godziny dziennie w czynnościach codziennych wymagających unoszenia obu kończyn górnych powyżej poziomu głowy oraz w przenoszeniu oburącz ciężarów powyżej 8 kg. W późniejszym czasie powód tej pomocy nie wymagał.

Powód doznał urazu w październiku 2015 r., a kontrola w poradni ortopedycznej w wyznaczonym terminie za 7-10 dni była nie do zrealizowania w ramach ubezpieczenia zdrowotnego powoda. Z powodu ograniczonych limitów, oczekiwania na refundowane przez NFZ porady ortopedyczne są kilkunastotygodniowe. W związku powyższym uzasadnione było zgłoszenie się na odpłatną kontrolę ortopedyczną w dniu 19 listopada 2015 r. Przewlekłe, utrzymujące się dolegliwości bólowe z ograniczeniem ruchomości prawego barku nie wymagały zgłoszenia się na odpłatne wizyt w maju 2016 r. Powód miał bowiem czas na uzgodnienie terminu przyjęcia w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. /opinia biegłej z zakresu rehabilitacji medycznej- k. 73-76, 90/

Powyzszy stan faktyczny nie jest sporny.

Sąd zważył:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającej części.

Dokonując częściowej wypłaty świadczenia w postępowaniu likwidacyjnym pozwany dokonał właściwego uznania długu (por. 28 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1170 oraz art. 15 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej – t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 950 ze zm.; wyrok SN z dnia 23 lipca 2014 r., V CSK 512/13, LEX nr 1537569).

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 11 powołanej ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, wskazanie w piśmie procesowym oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń jako strony postępowania dotyczącego roszczenia wynikającego z działalności zagranicznego zakładu ubezpieczeń wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział jest jednoznaczne ze wskazaniem jako strony tego postępowania zagranicznego zakładu ubezpieczeń. Wobec powyższego nie budziło wątpliwości, że stroną pozwaną w sprawie jest zagraniczny zakład ubezpieczeń reprezentowany jedynie przez jego polski oddział, którego status Sąd zweryfikował z urzędu w systemie KRS (ems.gov.pl).

Jedynie zatem dla zachowania porządku wyводу wskazać należy, że odpowiedzialność pozwanego kształtują przepisy art. 822 § 1-2 i 4 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 oraz art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych,

Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2060). Granice odpowiedzialności ubezpieczyciela wyznaczają granice odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego, który zgodnie z art. 436 § 2 w zw. z art. 415 k.c. odpowiada za szkody wyrządzone osobie przewożonej z grzeczności na zasadzie winy.

Orzekając w przedmiocie zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., Sąd miał na względzie charakter i rozmiar doznanego przez powoda urazu i cierpienie, utrzymujące się do dnia dzisiejszego ograniczenie sprawności i konieczność rezygnacji z planów życiowych, a zwłaszcza z kariery sportowej. Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd kierował się przede wszystkim opinią biegłej z zakresu rehabilitacji, która stwierdziła u powoda stały uszczerbek na zdrowiu wynoszący 3% związany z urazem barku.

Z tej też przyczyny kwota adekwatnego zadośćuczynienia powinna oscylować w granicach 7.000 zł. Ponieważ pozwany wypłacił już na rzecz powoda kwotę 2.000 zł z tego tytułu, roszczenie o zapłatę kwoty 5.000 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia było uzasadnione w całości.

O odszkodowaniu stanowiącym częściowo skapitalizowaną rentę na zwiększone potrzeby Sąd orzekł na podstawie art. 444 § 1 i 2 k.c. oraz art. 447 k.c. w zw. z art. 322 k.p.c. Roszczenie odszkodowawcze powoda obejmowało kwotę 680 zł, a pozwany wypłacił już na rzecz powoda kwotę 245 zł z tego tytułu. Na dochodzoną pozewem kwotę składają się koszty zapewnienia powodowi opieki (525 zł) oraz koszty wizyty lekarskiej, zakupu kołnierza ortopedycznego i maści voltaren (155 zł).

Należy podkreślić, że świadczenie ubezpieczyciela w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje także uzasadnione i celowe koszty leczenia oraz rehabilitacji poszkodowanego niefinansowane ze środków publicznych (por. uchwała SN w składzie 7 sędziów z dnia 19 maja 2016 r., III CZP 63/15, OSNC z 2016 r., nr 11, poz. 125). Oznacza to, że oprócz wykazania poniesienia kosztów lub potrzeby ich poniesienia powód winien udowodnić, że są to koszty uzasadnione i celowe, co wymaga z reguły pozyskania w tym zakresie opinii biegłego sądowego. W niniejszej sprawie biegła z zakresu rehabilitacji medycznej podkreśliła, że uzasadniony i celowy był jedynie wydatek na pokrycie kosztów wizyty prywatnej w dniu 19 listopada 2015 r. w kwocie 110 zł.

Powód wykazał również poniesienie kosztów zakupu kołnierza ortopedycznego przedkładając fakturę na kwotę 25 zł, nie złożył natomiast dowodu zakupu maści voltaren.

Uzasadnione i celowe w świetle opinii biegłego koszty związane z zapewnieniem powodowi niezbędnej opieki wynosiły 385 zł. Powód wymaga pomocy ze strony innej osoby w okresie 5 tygodni po wypadku (35 dni) w wymiarze 1 godziny dziennie. Stawka wynagrodzenia za godzinę opieki w kwocie 11 zł odpowiada stawce wynagrodzenia stosowanej w 2015 r. przez (...) w Ł. (k. 27). W konsekwencji roszczenie o zwrot kosztów opieki jako zwiększonej potrzeby powoda podlegającej indemnizacji było uzasadnione do kwoty 385 zł (35 dni x 1 godzina x 11 zł).

Roszczenie o odszkodowanie mogło więc zostać uwzględnione jedynie do kwoty 275 zł [(385 zł + 110 zł + 25 zł) – wypłacona już kwota 245 zł].

O odsetkach ustawowych za opóźnienie w zakresie obu zasądzonych świadczeń Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 w zw. z art. 455 k.c. i art. 14 ust. 1 i 2 powołanej ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powód zgłosił zaistnienie szkody pozwanemu w dniu 25 lutego 2016 r., a pozwany dokonał wypłaty bezspornej części świadczenia w dniu 18 marca 2016 r., tj. przed upływem 30-dniowego terminu na zaspokojenie roszczenia. Oznacza to, że roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 26 marca 2016 r. było uzasadnione, choć pozwany popadł w opóźnienie w istocie z dniem zakończenia postępowania likwidacyjnego, tj. od dnia 19 marca 2016 r.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia procesu rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) uznając, że powództwo zostało oddalone jedynie w znikomym zakresie (w zakresie części roszczenia o odszkodowanie). Koszty procesu po stronie powoda obejmowały: opłatę od pozwu – 284 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 2.417 zł i wykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłej – 400 zł.

Na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w zw. z art. 80 ust. 1 i 2 u.k.s.c. Sąd nakazał zwrócić na rzecz pozwanego kwotę 294, 64 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłej.